

אמרו מאוכזבי אכזיב

איש, רהבת-ריקודים ובאר למשקאות, עוטי פים עתה את אחד החופים היפים ביותר בארץ. חורבות הכפר הערבי אכזיב, הנמי צאות אף הן בשטח המחנה, נוקר וטוהרה, חלק מהבניינים ההרוסים שוחר והכפר נראה עתה כפומפיאה ישראלית. בניינים שי נשארו על תילם הפכו למועדוני-תרבות, ומבלי ששונה בהם דבר, נשמעים מהם עתה צלילי מוסיקה קלאסית הבוקעים מתוך מקלט-קול.

***
במקום נוף — קוביות

אממת היא שלא הצרפתים גילו את אכזיב. הרבה לפניהם גילה אותו הצעיר המתבודד, שהפך כבר לאגדה בארץ — אלי אביבי.

נשים חי אביבי במקום לבדו, הפך בית ערבי נוש לזירה לעצמו, חפר בכפר וי הקים מוזיאון מקומי עשיר-מימצאים. שעה שהמקום הפך לנקודת-משיכה לקייטנים יש-ראליים, אף פתח אכסניה.

אלי אביבי היה שליטי-יחיד של המקום, נלחם אישית נגד המוסדות שרצו להרוס את הנוף הטבעי הפראי, לסלק את הריסות הכפר הערבי בבולדוזרים, להקים במקומן שיכונות-קוביות מכווערים.

צחקו לו, לעצו לו ולחזונו להפוך את אכזיב לשמורת-נוף מושכת-תיירים. כשבאו הצרפתים והתכירו את השטח הסמוך לביתו, הכירו אף הם בזכותו למקום.

השבוע חוסלה אכסנייתו של אלי אביבי. במקומה יקום מוזיאון מסודר, שמוצגיו יישכנו בחלונות דמויי-סינינות עתיקות. אלי אביבי יהיה מנהל המוזיאון, יקבל משכורת. נוסף לכך הוא יהיה שותף בעל 50 אחוז של מניות המלון שייבנה בקירבת-מקום, ושל המסעדה שתוקם בתוך שטח המחנה. הישראליים שירצו להינות מהמקום מבלי לשלם, יצטרכו לנדוד מעט צפונה, שם יוכי שר שטח חוף מיוחד, ליד ראש הנקרה, כתחליף לחוף אכזיב, שיהיה מעתה למקום-בידור ונופש לתיירים.

ממרומי ביתו, בקצה הכפר החרב, יכול היה אלי אביבי להשקיף השבוע בגאווה, לראות את איזורו שוקק-חיים.

המתחזר הראשון של חברי מועדון הים התיכון, שהגיע השבוע לשטח המחנה, לא היה גדול מבחינה כמותית. בסך הכל הגיעו 120 איש, חיל-החלוץ ל-600 איש נוספים, שיגיעו השבוע, יתחלפו מדי מספר שבועות במשך כל חודשי הקיץ. מדי שנה ימי שוך המחנה כששת אלפים תיירים.

הם לא יבואו למקום מתוך סנטימנטים לישראל ולמקומות הקדושים: בפעם הרא-

חפש את החתיכה!

השטח מגודר וסגור. מנקודות תצפית שי-קסביבה, מעל גבעות קטנות ומיבנים ערביים הרוסים, יכלו לצפות אל תוך השטח פני-מה. זה לא היה בלוף. הן היו שם באמת.

אפשר היה להבחין בהן מרחוק. על חוף הים השתרעו גופות נשיים בביקינים קצר-צרים. בין עצי החורשה, במיקלחות הפתוחות ובמיבנים המזורים שבשטח, סוכבו נשים לבושות חצאיות התי פרחוניות, חזיות מאותו הבר והרוזים צבעוניים לצחאריהן. כל מילה שבשמועה היתה אמת — ל-

מסתכלים מרחוק. כי כשהתקרבו רק במקר-צת נכונה להם אכזבה. הנשים נשארו נשים והביקיני — ביקיני אלא של, חתוכות הן צרפתיות המשגעות" לא היה זכר. הנשים שהשתזפו בשטח היו חייכניות וחביבות — אלא שהיו בנות ארבעים פלוס. הן היו, במקרה הטוב ביותר, יפהפיות שנשמרו במצב טוב.

גם הנאות שבהן, לחו תמיד עלידי גבי-רים קירחים ועבי-כרס, שכפי שמסתבר לא היו אלא בעליהן. לא היו אלה נודיסטים וגם לא אנשי חברה גבוהה, אלא פשוט בעלי-עסקים. סוחרים ובעלי מיקצועות חופ-

גלש לחוף אכזיב

מדרכיים מדפנות אלית מקורית, מ-היום התיכון ב-

מחזור המבקרים הראשון שפתח השבוע את ים בכפר הנופש של מועדון הים התיכון.

***
פומפיאה הישראלית

מועדוני הים התיכון פשטה בארץ אחרי שחזרו ישראלים שבילו במועדונים שהוקמו בשנים האחר-ירופה. כפרי-הנופש אינם אלא יצירי כפיה של חברה רפתית המקימה כפרים בעלי אופי מיוחד, עשו להם מות כינוס של חתיכות אירופה וכזירת חייה-האבה-שלהן.

י המועדון מוקמים במקומות מבודדים ומרוחקים, נוף מסעיר, שם יכולים חברי המועדון לבלות את י-חק מהציביליזציה באמצעים כספיים מוגבלים.

ישראל של המועדון, שניבנה השנה, יהיה ללא ספק ימות המקסימים ביותר בישראל, אולי משום שהוא שבה צרפתית הטורה בתוך תחומי הארץ. המטבח הוא כל גינוניו. בבאר מגישים משקאות צרפתיים במחירים ותזמורת צרפתית מנגנת מנגינות צרפתיות לריקודים

שונה נוצר בארץ מיפעל שיכול להתחרות במה שהוא מציע לתייר, עם כל מיפעל-נופש דומה בעולם.

תמורת סכום של 200 דולאר בלבד, מר-טס התייר מאירופה וחזרה, מבלה שבועיים בכפר, מבלי שיצטרך לשלם כאן שום תש-לום נוסף, לא בעד הפלגה בסירות-מיפרש קטנות וציוריות ולא בעד שיעורים בסקי-המים.

המחנה עצמו מנותק לא רק בשל ריחוקו ממקום-ישוב עירוני. אסור בו, בתכלית האיסור, לקרוא עתון או להאזין לראדיו. כאן אף אין משתמשים בכסף. לצורך קניית משקאות או דבריי-ידיקית, משתמשים בחרב-זים צבעוניים, שלכל אחד ערך כספי נקוב. ברור שהתנאים במקום אינם תנאי-מלון סוג א'. הסוכות הנוגיות מכילות מיטות ומזרונים גומי-אחרי בלבד, ללא כל ריהוט נוסף. ישראלים, שהיו צריכים להתנפש ב-תנאים כאלה, היו בודאי מעקמים את חוטמם ובורחים. אבל הזרים הבאים למקום מס-תפקים בחול, בשמש, בים ובנוף.

ואם עדיין חסרות לנוף החתיכות בביקי-ני, איש אינו מודאג מכך. המתחזר הראשון, המורכב ברובו מתיירים יהודיים או מכאלה שרצו לנצל את הזכות שניתנה לראשונים לבלות במקום שלושה שבועות במחיר של שבועיים, אינו, כאמור, אלא חיל-חלוץ. החתיכות מאחרות, משום-מה, להתעורר. אבל צריך לשמור את המשקפות במצב הכן.

משולשים בשמש

נראים פיסות הטיקיני על גופן של הנשים הצר-פתיות שהתעקשו ללבוש בגדיים קצוצרים, לטרות קפלי-השוסן וסימיני הזמן. אפילו נשים בנות שישים מחכות במקום זה בביקיני.